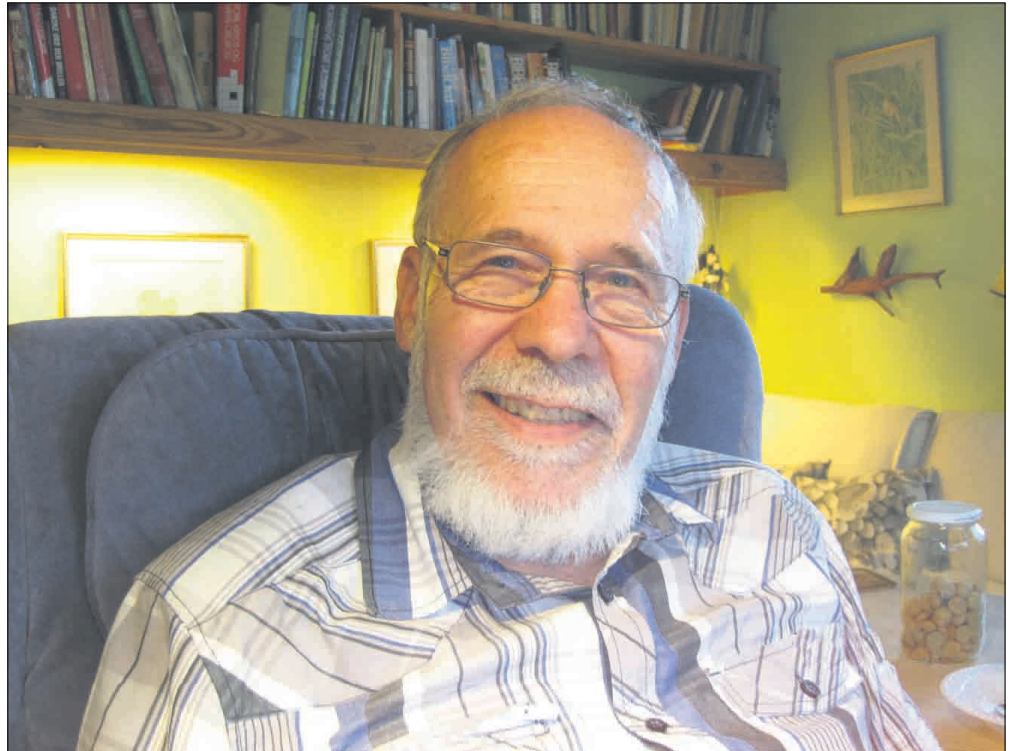

Poul Erik døde - og var i himlen...

Poul Erik Jørgensen blev genoplivet efter at have været død i ca. 10 minutter. Mens hans krop var fysisk død, fortsatte hans personlighed med at leve, og han huskede bagefter en fantastisk oplevelse: Et besøg i himlen.

Af Tina Varde

Livet er blevet anderledes for Poul Erik Jørgensen, efter at han i 2012 havde en nær-døds-oplevelse. Det er døden også.

Da han i maj 2012 skulle fælde et træ i haven hos nogle bekendte, fik han smerter i brystet. Han havde været til læge og fået af vide, at det bare var stress-relaterede kramper og var ufarligt. Derfor lå han i halvanden time alene på alle fire og håbede på, at det gik over.

Så ringede han til hustruen Sine og spurgte, om hun havde frokosten klar. "Jeg har det ikke godt og har ikke rigtig fået lavet noget," forklarede han. "Ring efter en ambulance", svarede hun. Men han slog det hen. Fem-ti minutter senere måtte han dog overgive sig og bede hustruen om hjælp. Hun sprang på cyklen og var fremme hos ham i løbet af fem minutter. Sine ringede straks til alarmcentralen.

Det var en blodprop i hjertet, konstaterede ambulancefolkene på vej til Rigshospitalet.

Poul Erik fik det heldigvis lidt mere tåleligt på operationsbordet, da han havde fået så meget morfin, som kroppen overhovedet kunne tåle.

Nær-død-oplevelsen

Lægerne satte en stent op. Men da de nåede til hjertet, fik han hjertestop. De næste ca. ti minutter kæmpede lægerne intenst for at få hans hjerte i gang igen. Imens havde Poul Erik sit livs hidtil største oplevelse:

– Jeg lå og kiggede op i loftet, og pludselig var jeg et fantastisk sted. Aldrig nogensinde før havde jeg oplevet en sådan glæde, fryd, jubel...

Lyset, der kom ind fra venstre side, var et overvældende lys, som var så stærkt, så skabende, så konstruktiv... alt muligt, som lys normalt ikke er.

En brøkdæl af oplevelsen kan sammenlignes med, når man rejser sydpå fra kolde, mørke Danmark og stiger ud i stærk sol sydpå. Det var bare meget, meget stærkere... og jeg var fuldkommen smertefri, fortæller Poul Erik Jørgensen.

For et menneske, som har gigt i skuldrene og har levet 45 år med smerter i ryggen, var det i sig selv lidt af et mirakel. – Jeg har altid haft svært ved at være inaktiv. Da jeg var ung, troede jeg, at man skulle arbejde for to. Det gav mig slidgigt og dårlig ryg.

"Hvis vi havde vidst det, ville vi have prioriteret anderledes."

Pludselig at være smertefri og opleve et lys så fantastisk... så blændende uden at være skarpt. Så skønt. Der var kærlighed, omsorg, fred og fællesskab...

Jeg følte, at jeg var kommet hjem til det sted, som jeg altid var bestemt for. Og at min tid på jorden havde været i landflygtighed.

Da jeg kiggede til venstre, så jeg et hvidt lys, som var tonet med gult. Der var ingen skikkelser. Jeg kom til at tænke: "Gud er lys, og der findes intet mørke i ham". Det gullige lys var en udtryksform for Gud, som jo optræder i mange skikkelser. Lys er en af dem.

– Foran mig så jeg en 10.000-tallig skare af lovprisende i herligheds-legemer. De havde ikke almindeligt

tojt på, men sådan nogle heldragter. Deres ansigtsudtryk tryllebandt mig. De strålede af lykke og glæde - og var så begejstrede. De havde kuglerunde hoveder, der udtrykte det modsatte af ansigtet i Munch maleriet "Skriget". De mindede mere om en havregryns reklame med runde, uskyldige ansigter, der struttet af energi, af solskin, af glæde. Men de var mere glade end solskins-børn. Og de var ikke plaget af pine, sult eller smerte.

De var fyldte, mætte af kærlighed, og de sagde: "Er her ikke fantastisk? Hvem kunne have forestillet sig, at noget så fantastisk ventede på den anden side. Hvis vi havde vidst på forhånd, hvad der ventede i himlen, så ville alle genvordigheder på jorden intet have betydning."

"Hvis vi havde vidst det, ville vi have prioriteret anderledes," sagde de også.

Billetten i orden

– Det eneste, det handler om, er at have billetten i orden til himlen, lærte jeg. De var alle omkring samme alder – voksne mellem 30 og 34 år. 33 år er ideal-alderen har jeg senere hørt, for så gammel var Jesus, da han døde.

– Selvom de lignede hinanden, havde de hvert sit særpræg. Der var to af dem, der stod i forreste række, som jeg følte, at jeg kendte. Men i himlen betød det ikke så meget, om jeg kendte dem eller ej. Jeg følte ubeskrivelig kærlighed til dem alle.

– Her herskede ingen Jantelov. "Du er noget helt specielt. Du er ubeskriveligt meget værd for os", sagde de til mig, og: "Folk spørger ofte: Ser jeg mor og far? Men vi er lige glade for alle. For alle er

uendelig meget værd."

– De nærmeste tyve "mennesker" kommunikerede med mig på et fællessprog på et højere niveau. Dem bagved kiggede over min højre skulder. Jeg ved ikke, hvad de kiggede på, men jeg forestiller mig, at det var nordlys, når det er bedst... tilsat skøn musik, farver og dufte.

De var grebet af noget, der foregik bag mig.

Lys, varme, kærlighed

– Dem, der stod foran, ville hæ' mig ned blandt dem og være en del af forsamlingen. Lige pludselig observerede jeg lyset med alle de verdener, der er i det. Med farver, der ligger uden for regnbuen, som kun er en afglans af farverne i himlen, som er fulde af varme og liv.

– Der er også flere toner. Lydspektret er større. I himlen er der flere både højere og dybere toner. Og menneskeord dækker ikke den kærlighed, tilgivelse, accept... værdierne kan ikke beskrives med menneskeord, forklarer Poul Erik Jørgensen.

"Det eneste, det handler om, er at have billetten til himlen i orden, lærte jeg."

Tilbage til livet...

På et tidspunkt hørte han en sygeplejerskes stemme: "Hov, du var vist væk?"

– Lægerne havde da kæmpet i ca. ti minutter for at få mit hjerte i gang igen. Skiftevis med hjertestarter og manuel hjertemassage, fik Poul Erik Jørgensen bagefter at vide.

Reaktionen bagefter

Tiden efter nærdøds-op-

levelsen har budt på glæde - især ved tanken om himlen; men det har også været svært.

– Lige efter at jeg havde været i himlen, var jeg meget sart i sindet. Da jeg kom hjem fra hospitalet, kunne jeg ikke engang tåle at træde på en snekl. Det var jo et gudsskabt liv, der blev taget, følte jeg.

– Da en myg landede på mig, prøvede jeg at puste den væk, og da det ikke lykkedes, tog jeg den med fingrene og løftede den ganske forsigtigt væk. Den sarthed har siden fortaget sig.

To uger senere var der en tyv, der brød ind i vores hus her i Søborg. Tyven stjal min pung, bilnøgler og bil. "Ah, det er kun jordiske ting. Det er vigtigere, at jeg får naboen med i himlen", tænkte jeg dengang.

Ønskede at dø igen

– Jeg har hørt, at de, der har været døde, ikke er bange for at dø. Da jeg havde min nærdøds-oplevelse, så jeg det fulde, det perfekte. Bagefter ønskede jeg at dø, så jeg kunne komme tilbage til Himlen. Fordi intet her på jorden har en egentlig værdi, skønt jeg - set med menneskeøjne - er privilegeret med en skøn hustru, familie og har alle materielle nødvendigheder. I 2½ år ville jeg bare hjem til himlen.

Til sidst måtte jeg gå til lægen, fordi der ikke rigtig var noget på jorden, der interesserede mig mere. I en kortere periode fik jeg anti-depressiv medicin, fortæller Poul Erik Jørgensen, der nu har lagt pillerne på hylden.

Til gengæld bruger han nu mere og mere tid på det, der gør ham glad: At tale om Gud, om nærdødsoplevelsen og at hjælpe andre til at lukke

hjertet op for Jesus, "så de har billetten til himlen i orden".

Eftertanke

– Senere fandt jeg ud af, at en af de to kendte, jeg havde set i himlen, var min gode ven Ove. Jeg lærte ham først at kende, da han var 55 år, men havde aldrig oplevet ham som ung. Det var derfor, jeg havde svært ved at genkende ham.

Den anden, jeg genkendte, var min farbror, Svend Åge. Jeg huskede også ham som ældre... men øjnene var der.

– Jeg lærte, at alle er værdifulde. Man er ikke mere glad for dem, man genkender. Der var ingen kvinder og mænd. Alle var unisex, og der var ingen "sex-appeal" – i himlen er vi perfekte, som vi er, siger han.

Efter nærdødsoplevelsen har livet for ham først og fremmest handlet om at fortælle andre hvilke herligheder, der venter i himlen, fortæller Poul Erik Jørgensen og tilføjer det vigtigste, han har lært af sine oplevelser:

– Du skal tro på Jesus. Jeg har oplevet Guds nåde, hans barmhjertighed. Jesus har sonet mine synder.

Kan kontaktes

Poul Erik Jørgensen vil meget gerne fortælle om sin himmelske oplevelse til foredrag og lignende.

Han kan kontaktes på tlf. 2987 6992 eller email: poe.sine@gmail.com